

tid av två månader, som av general Sheng Shih-tsai ställts till vårt förfogande.

Den viktigaste av dessa planer hade fått sin näring i de vidunderliga och spännande skildringar Ördek rullat upp för oss om de märkliga fynd han, långa år efter min första expedition år 1900, gjort i öknen söder ut. Han erkände att de fynd vi gjort vid Lou-lan lockat honom att ånyo pröva sin lycka. Sannolikt gömde öknen i sitt inre fornlämningar och gravar med guld och dyrbarheter av alla slag, i jämförelse med vilka våra fynd vid Lou-lan vore rena obetydligheter. Hans sista vandring för omkring tio år sedan eller 1924 hade fört honom öster ut från min gamla, år 1896 upptäckta, men nu torra sjö Avullu-köl.

En dagsled inåt öknen hade Ördek, enligt vad han försäkrade oss, funnit underbara ting. På ett ställe hade han sett en nekropol, där otaliga likkistor av solitt trä stodo staplade på varandra i två skikt. Han hade öppnat flera av kistorna, vilkas innersidor voro rikt skulpterade och målade. Förutom de väl bevarade liken som voro iförda granna sidendräkter, innehöllo kistorna också en mängd pappersblad med någon underlig skrift och dekorerade med brokiga ornament.

På något avstånd hade han sett ett hus med öppen dörr. Genom en fönsterglugg såg han ett bländande ljussken och hade blivit så förskräckt, att han inte vågat nalkas. Där höllo säkert troll och spöken hus, som skulle slå honom fördärvad om han gick dit.

Längre öster ut i riktning mot Lou-lan hade han uppdagat två medelhöga vaktorn, en uppgift som kom